

Правила надання фінансових послуг факторингу

1. Загальні положення

1.1. Ці Правила розроблені у відповідності до Закону України «Про фінансові послуги та державне регулювання ринків фінансових послуг», Цивільного кодексу України та інших нормативно-правових актів, які регулюють відносини, що виникають у сфері надання послуг факторингу.

1.2. Ці Правила визначають порядок організації взаємовідносин Фактора та Клієнта, порядок та умови укладення договорів факторингу, порядок виконання сторонами своїх зобов'язань за договорами факторингу, здійснення внутрішнього контролю за наданням такого виду фінансової послуги та визначає ступінь відповідальності посадових осіб, до посадових обов'язків яких належать безпосередня робота з клієнтами, укладання та виконання договорів.

1.3. Згідно до цих Правил:

Фактор - фінансова установа створена та зареєстрована відповідно до чинного законодавства України, Товариство з обмеженою відповідальністю «Фінансова компанія «Варіант-Фінанс», що розробила і затвердила ці правила та уклала договір факторингу;

Клієнт - фізична або юридична особа, яка є суб'єктом підприємницької діяльності, та уклала з Фактором договір факторингу на умовах визначених цими правилами та чинним законодавством України;

Боржник - фізична або юридична особа, яка є суб'єктом підприємницької діяльності, та яка має грошові зобов'язання перед Клієнтом, право вимоги грошових коштів до якої є предметом договору факторингу.

2. Умови та порядок укладення договорів факторингу

2.1. Послуги факторингу надаються Товариством з обмеженою відповідальністю «Фінансова компанія «Варіант-Фінанс» на підставі договорів, згідно з якими одна сторона (фактор) передає або зобов'язується передати грошові кошти в розпорядження другої сторони (клієнта) за плату (у будь-який передбачений договором спосіб), а клієнт відступає або зобов'язується відступити факторові своє право грошової вимоги до третьої особи (боржника). Клієнт може відступити факторові свою грошову вимогу до боржника з метою забезпечення виконання зобов'язання Клієнта перед Фактором.

2.2. Сторонами у договорі факторингу є Фактор та Клієнт.

2.3. Предметом договору факторингу може бути право грошової вимоги, строк платежу за якою настав (наявна вимога), а також право вимоги, яке виникне в майбутньому (майбутня вимога);

2.4. Договір факторингу укладається у письмовій формі, шляхом складання документу, що підписується уповноваженими особами Фактора та Клієнта(ом), і який визначає взаємні зобов'язання та відповідальність сторін і не може змінюватися в односторонньому порядку без згоди обох сторін.

2.5. Рішення про укладення договору факторингу приймається уповноваженим органом фінансової установи протягом 20 робочих днів, з моменту звернення Клієнта та надання всіх необхідних документів, але, у випадку складності предмету договору факторингу та в залежності від суми договору факторингу, може бути збільшений за рішенням керівника фінансової установи.

2.6. Рішення про укладення договору факторингу приймається:

2.6.1. за умови надання Клієнтом копій наступних документів:

- фізичною особою-підприємцем: виписки з Єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб-підприємців, паспорту або іншого документу, що посвідчує особу, а також документу, виданого відповідним органом державної податкової служби, що засвідчує реєстрацію фізичної особи в Державному реєстрі фізичних осіб - платників податків, та інших документів на вимогу Фактора;
- юридичною особою: виписки з Єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб-підприємців, що містить відомості про юридичну особу; належним чином зареєстрований установчий документ (статут, засновницький договір, тощо) з всіма додатками та/або змінами; документ про призначення керівника та/або наказ про його призначення, та інших документів на вимогу Фактора;

2.6.2. за умови позитивного висновку відповідних фахівців фінансової установи, щодо можливості укладення договору факторингу з Клієнтом. Висновок базується на аналізі предмета договору факторингу, діяльності Клієнта й наданих ним документів, та таких критеріїв платоспроможності:

- забезпеченість власними коштами;
- репутація Клієнта (кваліфікація здібності керівника, дотримання ділової етики, договірної, платіжної дисципліни);
- перспективи розвитку клієнта та наявність інших джерел коштів для капіталовкладень;
- економічна кон'юнктура та позиції на ринку, тощо

Перелік документів, які необхідні Фактору для перевірки дійсності права грошової вимоги, визначаються Фактором самостійно.

Висновок здійснюється для внутрішнього використання фінансовою установою та зберігається у справі Клієнта. Клієнта не знайомлять з текстом висновку, а лише повідомляють про рішення прийняте за його наслідками.

2.7. Договір факторингу, як найменше повинен буде містити:

- назву документа;
- назву, адресу та реквізити суб'єкта господарювання;
- прізвище, ім'я і по батькові фізичної особи - суб'єкта підприємницької діяльності, яка отримує фінансові послуги, та її адресу;
- найменування, місцезнаходження юридичної особи - суб'єкта підприємницької діяльності, яка отримує фінансові послуги;
- найменування фінансової операції (факторинг);
- розмір фінансового активу, зазначений у грошовому виразі, строки його внесення та умови взаєморозрахунків;
- строк дії договору;
- порядок зміни і припинення дії договору;
- права та обов'язки сторін, відповідальність сторін за невиконання або неналежне виконання умов договору;
- підтвердження, про надання клієнту інформації, передбаченої чинним законодавством України;
- інші умови за згодою сторін;
- підписи та реквізити сторін.

2.8. Договором факторингу передбачається розмір та умови фінансування Фактором Клієнта під відступлення права грошової вимоги останнього до третьої особи; розмір грошової вимоги, що відступається, та умови її передачі Фактору; розмір та умови пред'явлення отриманої Фактором вимоги до третьої особи; розмір та умови отримання

Фактором від клієнта винагороди за здійснення фінансування; інші умови за згодою сторін, а також ті, які є обов'язкові згідно чинного законодавства України.

Фактор може отримувати плату за користування грошовими коштами, наданими у розпорядження Клієнта, у тому числі, шляхом дисконтування суми боргу, розподілу відсотків, винагороди та іншим способом, визначеним у договорі факторингу.

2.9. Зобов'язання Фактора за договором факторингу може передбачати надання Клієнтові послуг, пов'язаних із грошовою вимогою, право якої він відступає. За надання таких додаткових послуг, Фактор має право встановлювати додаткову плату.

2.10. Договір факторингу є дійсним незалежно від наявності домовленості між клієнтом та боржником про заборону відступлення права грошової вимоги або його обмеження.

2.11. Клієнт відповідає перед Фактором за дійсність грошової вимоги, право якої відступається, якщо інше не буде встановлено договором факторингу.

2.12. Клієнт не відповідає за невиконання або неналежне виконання боржником грошової вимоги, право якої відступається і яка пред'явлена до виконання Фактором, якщо інше не буде встановлено договором факторингу.

2.13. Якщо договором факторингу допускається наступне відступлення права грошової вимоги, воно здійснюється відповідно до чинного законодавства України.

2.14. Якщо відповідно до умов договору факторингу фінансування Клієнта здійснюється шляхом купівлі у нього Фактором права грошової вимоги, Фактор набуває права на всі суми, які він одержить від боржника на виконання вимоги, а Клієнт не відповідає перед Фактором, якщо одержані ним суми є меншими від суми, сплаченої Фактором Клієнтові.

2.15. Якщо відступлення права грошової вимоги Факторові здійснюється з метою забезпечення виконання зобов'язання Клієнта перед Фактором, Фактор зобов'язаний надати Клієнтові звіт і передати суму, що перевищує суму боргу Клієнта, який забезпечений відступленням права грошової вимоги, якщо інше не встановлено договором факторингу.

Якщо сума, одержана Фактором від боржника, виявилася меншою від суми боргу Клієнта перед Фактором, який забезпечений відступленням права вимоги, Клієнт зобов'язаний сплатити Факторові залишок боргу.

2.16. Операції з факторингу в кожному окремому випадку здійснюється відповідно до чинного законодавства України.

3. Порядок здійснення внутрішнього контролю

3.1. Внутрішньому контролю підлягають:

- фінансові послуги факторингу та їх відповідність чинному законодавству України;
- процедура, згідно до якої здійснюється надання послуг факторингу, та її дотримання;
- ефективність надання такого виду фінансової послуги та оцінка ризиків, пов'язаних з наданням послуг факторингу;
- рівень комп'ютеризації та інформаційно-аналітичного забезпечення діяльності фінансової установи в сфері надання послуг факторингу;
- внутрішня та зовнішня бухгалтерська і фінансова звітність фінансової установи, адекватність відображення в ній діяльності з надання послуг факторингу;
- організація бухгалтерського та управлінського обліку, а також їх відповідність меті та завданням діяльності фінансової установи;
- ефективність управління трудовими та матеріальними ресурсами фінансової установи.

3.2. Головним завданням внутрішнього контролю фінансової установи є :

- дотримання правил, планів, процедур, законів України;
- збереження активів;
- забезпечення достовірності та цілісності інформації;
- економічне та раціональне використання ресурсів;

- досягнення відповідних цілей під час проведення операцій або виконання завдань та функцій фінансової установи.

3.3. Внутрішній контроль фінансової установи здійснюється за трирівневим принципом:

3.3.1. Перший рівень контролю здійснюється працівниками та відповідальними особами фінансової установи.

Заходи, що здійснюються:

- реєстрація вхідної інформації щодо суб'єктів укладення договорів;
- первинний аналіз економічної доцільності здійснення такого виду фінансової послуги;
- суворе дотримання внутрішніх правил та процедур передбачених для укладення даного виду договорів;
- супроводження та контроль за виконанням договорів.

Ступінь відповідальності посадових осіб та працівників фінансової установи встановлюється згідно чинного законодавства України.

3.3.2. Другий рівень внутрішнього контролю здійснюється фахівцями юридичної та аудиторської служби фінансової установи.

Заходи, що здійснюються:

- контроль за дотриманням внутрішніх правил та процедур передбачених для укладення даного виду договорів;
- перевірка повноти реєстрації вхідної інформації;
- аналіз фінансово-правових наслідків укладення договорів;
- оцінка ризиків та причини їх виникнення;
- перевірка внутрішньої та зовнішньої бухгалтерської і фінансової звітності фінансової установи;
- оцінка здатності відповідних відділів фінансової установи належним чином зберігати активи;
- оцінка доцільності, рентабельності придбання матеріальних ресурсів, коштів та раціональність та ефективність їх використання;
- оцінка здатності працівників фінансової установи досягати відповідних операційних або програмних цілей і виконання необхідних завдань;
- за наслідками здійснених контрольних заходів, виявлення та аналіз прогалин і недоліків у процедурі та кваліфікаційному рівні працівників фінансової установи;
- організація семінарів та навчання працівників фінансової установи з метою поліпшення їх фахового рівня.

Ступінь відповідальності посадових осіб та працівників юридичної та аудиторської служби встановлюється відповідно до укладених з ними договорів, посадових інструкцій та згідно вимог чинного законодавства України.

3.3.3. Третій рівень внутрішнього контролю здійснюється керівником фінансової установи. Контроль, що здійснюється керівником установи базується як на аналітичній інформації, поданій службовцями та фахівцями так і на основі власних контрольних заходів, а саме:

- дослідження компетентності працівників, відповідність посадам, які вони обіймають;
- аналіз обсягу активів, ліквідності та обсягу фінансових послуг;
- стан та якість виконання фінансово-економічних планів;
- конкурентоспроможність фінансової установи;
- складність та обсяг наданих фінансових послуг і фінансова ефективність наданих послуг за видами;
- раціональність витрат на утримання фінансової установи;
- ступінь інформаційно-аналітичного забезпечення діяльності фінансової установи;

- адекватність та ефективність процедур внутрішнього контролю, здійснюваного першим і другим ступенем внутрішнього контролю;
- доцільність та можливість здійснення організаційних та процедурних змін у фінансовій установі.

Ступінь відповідальності керівника фінансової установи визначається трудовим договором, посадовою інструкцією та вимогами чинного законодавства України.

3.3.4. Порядок взаємодії підрозділів фінансової установи щодо здійснення ефективного внутрішнього контролю визначається внутрішніми трудовими правилами, посадовими інструкціями та трудовими договорами і договорами цивільно-правового характеру.

4. Порядок зберігання договорів та інших документів, пов'язаних з наданням фінансових послуг факторингу

4.1. Облікова та реєструюча система фінансової установи має забезпечувати облік та реєстрацію договорів факторингу в електронному та паперовому вигляді. Реєстрація договорів факторингу здійснюється шляхом ведення фінансовою установою журналу обліку укладених і виконаних договорів факторингу (далі - журнал обліку) та карток обліку укладених та виконаних договорів (далі - картка обліку), відомості яких повинні містити інформацію, необхідну для ведення бухгалтерського обліку відповідних фінансово-господарських операцій.

4.2. Журнал обліку ведеться в хронологічному порядку. Журнал та картки обліку мають обов'язково містити інформацію передбачену чинним законодавством України. У разі необхідності фінансова установа може доповнити журнал та картки обліку виконання договорів додатковою інформацією.

4.3. Журнал та картки обліку виконання договорів в електронному вигляді ведуться фінансовою установою з обов'язковою можливістю роздрукування у будь-який час на вимогу державних органів в межах їх повноважень. Фінансова установа має зберігати інформацію журналу та карток обліку виконання договорів в електронному вигляді таким чином, щоб забезпечити можливість відновлення втраченої інформації у разі виникнення будь-яких обставин непереборної сили.

4.4. Договори факторингу зберігаються окремо від інших договорів на здійснення діяльності з надання інших фінансових послуг протягом п'яти років після виконання взаємних зобов'язань сторін договору або відмови від договору за згодою сторін, крім випадків, передбачених чинним законодавством України. У разі наявності додатків до договорів вони зберігаються разом з відповідними договорами. Про виконання взаємних зобов'язань сторін за договором має складатись акт виконаних робіт, який підписується всіма сторонами договору.

4.5. Облікова та реєструюча система фінансової установи має забезпечувати формування інформації та складання звітності фінансової установи.

5. Порядок доступу до документів та іншої інформації, пов'язаної з наданням фінансових послуг факторингу, та систему захисту інформації.

5.1. Клієнт має право доступу до інформації щодо діяльності фінансової установи. Фінансова установа зобов'язана на вимогу клієнта надати таку інформацію:

- 1) відомості про фінансові показники діяльності фінансової установи та її економічний стан, які підлягають обов'язковому оприлюдненню;
- 2) перелік керівників фінансової установи та її відокремлених підрозділів;
- 3) перелік послуг, що надаються фінансовою установою;
- 4) ціну/тарифи фінансових послуг;
- 5) кількість акцій фінансової установи, які знаходяться у власності членів її виконавчого органу, та перелік осіб, частки яких у статутному капіталі фінансової установи перевищують п'ять відсотків;

6) іншу інформацію з питань надання фінансових послуг та інформацію, право на отримання якої закріплено в законах України.

Фінансова установа до укладення з Клієнтом договору факторингу додатково надає йому інформацію про:

1) фінансову послугу, що пропонується надати Клієнту, із зазначенням вартості цієї послуги для Клієнта, якщо інше не передбачено чинним законодавством України;

2) умови надання додаткових послуг та їх вартість;

3) іншу необхідну інформацію передбачену ч. 2 ст. 12 Закону України «Про фінансові послуги та державне регулювання ринків фінансових послуг» та чинним законодавством України.

Інформація, що надається Клієнту, повинна забезпечувати правильне розуміння суті фінансової послуги без нав'язування її придбання.

5.2. Фінансова установа надає інформацію та/або документи, пов'язані із наданням фінансової послуги при отриманні відповідного звернення Клієнта або потенційного споживача фінансової послуги, протягом терміну передбаченого чинним законодавством України.

Ступінь відповідальності посадових осіб та працівників фінансової установи за порушення порядку доступу до документів та іншої інформації, пов'язаної з наданням фінансових послуг факторингу, та систему захисту інформації, встановлюється згідно чинного законодавства України.

5.3. Порядок доступу до документів та іншої інформації, пов'язаної із наданням послуг факторингу, та особливості системи захисту інформації визначається внутрішніми документами фінансової установи.

Враг у имену документи припремљеном,
применом српичено печатком на нитином

26 / *Levine* /

архиваријат

Deleatich *Don't you*

